

1868, da vi fik den første Lov om Æresoprejsning, har faaet en saadan Udformning, at det svarer meget godt til de Krav, som det er naturligt at stille.

Endelig er der et Punkt, hvor der har været nogen Divergens indenfor Udvalget, nemlig med Hensyn til disse Sagers Forelæggelse for Kommunalbestyrelsen. Fra Mindretallets Side har man ønsket, at der skulde være en saadan Adgang; og det har vi ikke fra Flertallets Side haft noget principielt at indvende imod. Men vi har ment, at der kunde tænkes Situationer, hvor den Mand, der søger om Æresoprejsningen, vilde finde det meget uheldigt, om han, ved at faa forelagt Sagen for Kommunalbestyrelsen, skulde sætte en dog ikke helt ringe Kreds af Mennesker ind i sine Forhold; og for undgaa dette har vi indsat et Ændringsforslag, hvorefter den, der ansøger om at faa Æresoprejsning, kan udtale et Ønske om, at Andragendet ikke skal forelægges for Kommunalbestyrelsen, og saa slipper han altsaa derfor; han er altsaa ubetinget berettiget til at kræve, at det ikke forelægges for Kommunalbestyrelsen. Men Sagen kan naturligvis komme til at foreligge saaledes, at Politimesteren siger til ham: Ja, efter de Oplysninger, som De har fremskaffet ad anden Vej, vil jeg ikke se mig i Stand til at meddele denne Erklæring; men det er muligt, at jeg vil kunne give den, hvis Kommunalbestyrelsen vil anbefale Andragendet. I saa Fald faar Andrageren altsaa Valget imellem ikke at faa Æresoprejsning eller at faa Sagen forelagt for Kommunalbestyrelsen.

Jeg tror ikke, der er Grund til at komme nærmere ind paa alle disse Spørgsmaal. Jeg skal derfor slutte, idet jeg anbefaler at stemme for de Ændringsforslag, hvor Udvalget og Ministeren er enige, nemlig Nr. 3, 4, 7 og 8, og for Flertallets Ændringsforslag, som er tiltraadt af Ministeren, nemlig Nr. 2 og 6, og stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag Nr. 1 og 5.

Trier: Det er meget beklageligt, at der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget om dette Lovforslag, men jeg vil tilføje, at vi var forberedte paa det i Forvejen. Vi vidste fra vore Partifæller i Landstinget, hvorledes der, om jeg maa sige saa, var herset med Justitsministeren i Udvalget om at faa dette Lovforslag i en Form, som alle kunde være tilfredse med. Da Hovedlinierne i Lovforslaget gik i den rigtige Retning, vilde vi ogsaa have været

med til at fremme Lovforslaget, som det var, men da der fra anden Side blev stillet Krav om, at Lovforslaget maatte komme i Udvalg, ønskede vi der for det første at hindre, at der skete et Tilbageskridt fra den gældende Lov. Naar Forholdet er det efter Loven af 1894, at en Mand kan nøjes med at skaffe Straffeattest for, at han ikke er straffet eller tiltalt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, og saa ohne weiter kan faa en Æresoprejsning, vilde vi meget nødig gaa til det Tilbageskridt, at han nu ogsaa skulde skaffe Vandelsattest. For en stor Del var vi enige med den højtærede Minister. Sagen er nemlig den, at Udvalget anmodede den højtærede Minister om at faa tilsendt det Cirkulære, han agtede at sende rundt til Politimestrene, og i de Ændringsforslag, vi har stillet, har vi saa nær som muligt fulgt den Vej, som Ministeren agtede at instruere sine Politimestre om. Men det, vi ønskede, var, at der i Lovforslaget skulde staa klart og tydeligt de Betingelser, paa hvilke en Mand kunde faa Æresoprejsning, og at det ikke blot skulde være en Ramme, der skulde være at udfylde ved et ministerielt Cirkulære. Det har vi søgt opnaaet ved de to Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1 og 5. Vi foreslaar, at de samme Mennesker, der tidligere kunde faa Æresoprejsning efter 10 Aars Forløb, nu skal kunne faa det efter 5 Aar paa de samme Betingelser, naar de har opholdt sig her i Landet, medens det med Hensyn til dem, der har opholdt sig i Udlandet, i vort Ændringsforslag er nævnt, hvilke Erklæringer de skal fremskaffe. Dette er det heller ikke overladt til Justitsministeriet at give Besked om ved Cirkulære. Forskellen mellem Flertallets og Mindretallets Anskuelse kan maaske lettest udtrykkes deri, at Mindretallet ønsker faste Regler ved Lov, medens Flertallet ønsker meget overgivet til Politiets og Politimestres Skøn. Vi har netop ønsket at komme bort fra dette Skøn og faa bestemte Regler. Det er derfor, vi har stillet vore Ændringsforslag.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der ogsaa blev rejst af den ærede Ordfører for Udvalget, om Forholdet til Kommunalbestyrelserne, har vi ment, at Befolkningen nærrede en fuldkommen Tro til deres Diskretion, og at der heller ingen Fare var for at stille den Betingelse for at opnaa Æresoprejsning, at den paagældende skal forlange en Erklæring fra Kommunalbestyrelsen. Vi har villet stille det saaledes, at naar han møder med en